

HONDBÓLTSFINALAN MENN

Myndir: Álvur Haraldsen

Hoyvíkar

Mc-Kinney Møller plagdi at kalla »rettidig omhu,« tí sjálvandi vístu fólki sína gleði og fagnaðu sínum froyameistarum, men har bleiv ikki gjørt ov nógv av, og tað var týðiligt, at sigursfagnaðurin onkursvegna var merktur av eini stórari virðing fyri kollfirðingum, ið vóru tilsvareandi skuffaðir og vónbrotnir.

Henda virðing kom í gjárkvøldið eisini til sjóndar á heimasíðuni hjá H71, sum skrivaði, at »tíverri er spælið soleiðis at bert ein kann vinna, men javnari kann tað ikki blíva, og slíkir spennandi dystir koma ikki fyri aftur í 100 ár.« Helst er nakað um tað, men skuldu tað blivið júst hesi bæði feløgini, ið aftur møttust í einari finalu, skuldi ikki undrað, um tað sama saktans kundi endurtikið seg.

Í øllum førum passaðu finalistarnir hesa ferð sum fótur í hosi, og hóast tað til tíðir var bæði hart og kontant, var talan um tríggar fair spældar dystir. Og tað skal so sanniliga eisini vera løgið, um tað ikki fer at kóka inni á vøllum, tá tað ger tað so nógv uttanfyri, sum tað gjørdi tað í stúgvandi fullu høllum mikukvøldið, leygardagin og í gjár, har fólkið noyddust at mæta fleiri tímar undan dysti fyri at tryggja sær pláss.

Allir tríggar finaludystirnar vóru soleiðis háttaðar, at bæði KÍF- og H71-fjepparar í hvørjum dysti

sluppu upp á tindin og niður í dalin, og í øllum trimum førnum var seinasta lótan so mikið full av drama og spenningi, at tað neyvan kann vera serliga gott fyri vanligar nervar. Leygardagin hevði eitt újavnandi mál í evstu løtu givið H71 meistaraleikið, og í gjár hevði eitt av sama slagi givið KÍF ein møguleika aftrat.

Nei, meira nervapirrandi og spennandi fær tað ikki verið!

Undirspælt ella ikki

Undan hesum kappingarárinum gjørdur vit eitt hondbóltsblað, har venjarar ella onnur avvarðandi hjá feløgnum søgdu nøkur orð um, hvat væntast kundi, og tá var H71-venjarin, Kári Nielsen, í øllum førum ein av teimum, ið gramdu seg um, at so nógv av tí unga fólkinum fór burtur at útbúgva seg, og at tað tí kendist eitt sindur strævið, at »tú bara byggir upp og ongantíð verður liðugur.« Og so endaði hann við at staðfesta, at »hetta er eitt sera

ungt lið, vit hava nú, so tí hava vit av tí sama kanska heldur ikki sett okkum so øgiliga høg mál fyri komandi kappingarárið.«

So er spurningurin sjálvandi, um hetta niðurtónandi venjarapratið bara hevði til endamáls at fáa øll hini til at halda, at H71 skuldi eingin vera bangin fyri, ella um hetta veruliga var tað, sum Kári Nielsen meinti, at hann mátti bara royna at byggja upp og so vóna, at tað fyrr ella seinni skuldi geva úrslit.

Óansæð, so hevur hann saman við hjálparfólki sínum fingið mest møguligt burtúr, tí umframt at H71 nú stendur sum froyameistari, var liðið eisini í steypafinaluni og átti enntá tvey av fyra liðum í hálvfinaluni í tí kappingini. Tað bendir meira enn so á, at hoyvíkingar onkrastaðni hava fingið fatur í rætta endanum, og spurningurin er so, um teir fara at halda fast ella um onnur eisini skulu sleppa fram at hondbóltsgullinum.

Kanska kollfirðingar hava lært so mikið nógv av at spæla FM-finalur tvey kappingarár á rað, at teir klára tað næstu ferð – men so skulu teir kanska ynskja sær onkra aðra mótstøðu, tí nú hava teir í øllum førum kent á egnum kroppi, at hoyvíkingar eru ikki mjúkir at strúka, tá mest stendur á...

Tillukku við froyameistaraleikinum, H71!

hilmarjan@sosialurin.fo

Mugu bara koma **aftur**

– Tað er ein øgiliga keðilig kensla, vit hava, nú alt er liðugt, tí tað kundu tað sama verið vit, sum vunnu. Vit hava verið fremst í allan vetur, men tað kunnu vit ikki brúka til nakað, tí vit vistu, at finalur skuldu avgera tað, sigur Teitur Joensen hjá KÍF.

– Ímóti endanum á kappingarárinum hava hoyvíkingar havt momentum og spælt øgiliga væl, meðan vit skuldu lyfta okkum upp aftur eftir nakrar dystir, har vit ikki hava havt brúk fyri at gjørt okkara besta. So veit eg ikki, um vit ikki hava klárað at lyft okkum nógv langt upp ella um teir hava tikið seg tað meira fram, men teir standa so eftir við steypinum í dag.

Sjálvt um vónbrotið er har í løtuni beint eftir dystin, heldur Teitur onkran glotta vera:

– Vit hava tapt og eru sjálvandi skuffaðir, men vit kunnu eisini vera stoltir av, at vit hava verið við til at gjørt hondbóltin til eina góða ítróttargrein.

Hetta er ótrúliga góð reklama fyri hondbóltin. Vit mugu bara royna at koma aftur og so royna at vinna, um vit aftur koma í eina finalu, sigur hann.

– Fyri okkum er hetta nýtt, tí vit eru ikki eitt vanligt topplið. Men vit hava nógv ungar spælarar og eg trúgvi, at vit fara at vera í tí stuttliga endanum í nógv ár. Finalurnar bæði í ár og í fjør hava givið okkum nógv royndir, og tað skulu vit royna at gera okkum dælt av tey komandi árinum.

hilmarjan@sosialurin.fo

KÍF - H71 20-21 (8-7)

Sunnudagin 22. apríl kl. 16

KÍF: Ási Dam 4, Andrias Nielsen 4, Hans Áki Dahl Christiansen 3 (2), Nicklas Selvig 3 (2), Rúni Joensen 2, Teitur Joensen 2, Gert Hansen 1, Jákup Trygvason 1

H71: Dánjal Tórgarð 6 (2), Bogdan Florea 4, Esbern Patursson 4, Poul Kjartan Dam 2, Halgir Dahl Olesen 2, Rógvi Sørensen 2, Rúni Højgaard 1

Dómarar: Eyðun Samuelsen & Andreas F. Hansen